

шихъ, уже прибыии въ Одессу"... (Априловъ. Денница ново-болгарскаго образованія. Одесса 1841. стр. 34 и 35.).²⁵ Чинтуловъ е билъ избранъ за стипендиантъ въ семинарията като по възрастентъ, въроятно, по ходатайството на негова благодѣтель Николай Мироновичъ Тошковъ („Свѣтлина“, кн. 2, стр. 2) и на първитѣ попечители на Габровското училище Василь Е. Априловъ и Н. С. Палаузовъ, които отъ по рано сж го познавали като смиренъ, трудолюбивъ и способенъ момъкъ и сж го издържали въ уездното (околийското) училище. „Малолѣтвыхъ — же мы (Априловъ и Палаузовъ) рѣшились туда вовсе не помѣщать, потому, что они легко могутъ забыть въ Россіи свой отечественный языкъ; въ какомъ случаѣ, по возвращеніе немогутъ бытъ столь полезны на своей родинѣ. Болѣе возрасліе юноши, будучи уже сильнѣе въ Болгарской и Греческой словесности, гораздо легче, и скорѣе, будутъ оканчивать курсъ въ семинаріи, и уступать мѣста своимъ другимъ. Вотъ причина по коей присылаются въ Одессу въобще способнѣйшіе изъ юношей Болгарскихъ, а не только изъ Габрова“. (Априловъ, Денница, стр. 35.) За избора на одескитѣ семинаристи и за особеннитѣ качества, които трѣбва да притежаватъ, намираме и слѣднитѣ интересни свѣденія: „Както Ви писахме вече, молимъ Ви, да имате прѣдъ видъ младежи добронравни, прилични, прилежни, ученолюбиви и толкова на прѣднали въ старо и новобългарски, колкото и въ грѣцки, така че, като дойдатъ тукъ, да свършатъ за 2-3 години наукитѣ си и да се връщатъ като учители въ Българія“. (Двѣ неизвѣстни грѣцки писма на Априлова и Палаузова до Неофита Рилски, Училищевъ Прѣгледъ VIII. 1903. стр. 440). Въ семинарията Чинтуловъ постѣпилъ прѣвъ септември 1843 година. „... поступивъ въ сентябрѣ 1843 года